

W przebiegu choroby popromiennej stwierdzono nasilenie zmian krzywej EKG po adrenalinie z przedłużeniem czasu jej działania. Zmiany EKG po noradrenalinie występowały w tym samym nasileniu jak przed napromienieniem.

Stwierdzono, że adrenalina hamuje perystaltykę jelit u myszy napromienianych ponad dwukrotnie silniej (45 myszy), natomiast iproniazyd blisko dwukrotnie słabiej (45 myszy).

Określano poziom katecholamin w nadnerczach myszy metodą biologiczną na trzeciej powiece kota. Stwierdzono znaczne obniżenie się zawartości adrenaliny w przebiegu choroby popromiennej (150 myszy).

W przebiegu podostrej choroby popromiennej stwierdza się zatem zwiększenie wrażliwości szeregu receptorów adrenergicznych na katecholaminy działające bezpośrednio, a zmniejszenie lub brak zmian w sile działania inhibitorów monoaminooksydaz działających pośrednio.

D. DARŻYNKIEWICZ-CZERNIK, P. POLAKOWSKI, A. SZADOWSKA

WŁAŚCIWOŚCI FARMAKOLOGICZNE NIEKTÓRYCH POCHODNYCH TIAZOLINY

Z Zakładu Farmakologii A. M. w Łodzi
Kierownik: prof. dr E. Leyko

Autorzy badali działanie trzech pochodnych tiazoliny nazwanych substancjami A, C i D, zsyntetyzowanych przez *J. Bartoszewskiego* w Zakładzie Chemii Organicznej A. M. w Łodzi.

Przeprowadzone badania wykazały, że przebadane pochodne tiazoliny wykazują słabe działanie farmakodynamiczne.

Substancja D hamuje wzrost gronkowca złocistego i pałeczki czerwonej w stężeniu 1%, natomiast nie udało się wykazać bakteriostatycznego wpływu substancji A i C.

Przebadane związki nie wywierają działania hipoglikemicznego. Działają one spazmolitycznie na mięśnie gładkie jelit królika, szczura i świnki morskiej.

Substancje A i C nieznacznie obniżają ciśnienie krwi psa. Substancja D powoduje niewielką wyżkę ciśnienia krwi psa oraz przyśpieszenie częstości oddechu i zwiększenie jego amplitudy. Substancja D podana szczerom drogą dootrzewnową hamuje u nich wydzielanie moczu.
